

Pohádka o dvou lípách

Bylo jedno malé království, které se chystalo k velkým oslavám po celé zemi. Blížil se konec roku 1999 a všichni s velkým očekáváním se těšili na nové tisíciletí. Ve všech městech se připravovaly velkolepé ohňostroje a různé oslavy.



Ale pan král chtěl, aby zůstaly na tento okamžik trvalé vzpomínky i pro příští generace. Proto nechal vyhlásit, že každému městu, městečku i vesnicím zajistí stromy, které mohou vysadit na připomenutí nového milénia.



Naše město leží na samé hranici království, a proto se k nám zpráva dostala později. Přesto se našla jedna moudrá babička, která na výzvu pana krále reagovala. Měla to složité, protože mluvila cizím jazykem (esperantem), ale našla spřízněné duše, které ji v jejím úsilí podpořili. V blízkosti, kde se babičky a dědečkové scházejí a kde se dělí o své radosti i starosti, leží pohádková škola. Babička zašla za vrchní paní učitelkou pohádkové školy a domluvily se, že stromy spolu s dětmi zasadí. Věděla, že je moudré scházet se s mladými, protože stromy rostou dlouho a je třeba, aby se i v budoucnu o stromy někdo staral. Tak požádali pana starostu města, aby místo, kde se stromy vysadí, označil tabulkami, aby každý věděl, kdy a kdo stromky zasadil a kdo o ně bude i pečovat.

A tak nastal ten slavnostní okamžik a 9. dubna 2002 děti z pohádkové školy spolu s babičkami a dědečky dvě lípy zasadili. Děti jim zazpívaly a spolu s babičkami a dědečky lípy ozdobili, a radovali se nad dobře vykonaným dílem.



Obě lípy pěkně rostly, a když jim bylo deset let, znovu se sešli a znovu jim zazpívali a ozdobili je.



To se ale některým závistivým stromům z okolí nelíbilo. Ve větru si šeptaly, proč se lidé věnují jen jim a na ně si nikdo nevzpomene. Stěžovaly si, že taky dávají lidem ozón, poskytují jim stín a v době když kvetou šíří vůni do celého okolí. A ty závistivé stromy začaly chřadnout, vadnout a usychat. Když padající suché větve a trouchnivějící kmeny začaly ohrožovat lidičky, rozhodl se pan starosta, že některé stromy porazí. Ale to naše závistivé stromy rozzlobilo, a slíbily pomstu. Pozvali na pomoc i zlé duchy, kteří odnesli jednu tabulku a celé okolí trochu poničili. Zahradníci, kteří přišli nemocné stromy porazit, netušili, co si na ně stromy připravily. Jeden starý javor si přizval na pomoc vítr. Ten silně zafoukal a strom padal přímo na jednu mladou lípu. Polámal ji vrcholek i hodně dalších větví.



Naše malá lípa, celá polámaná, se smutně dívala po okolí, kdo jí pomůže. Babičky si toho hned všimly a volaly na pomoc pana starostu. Ten povolal zahradníky, kteří naši lípu ošetřili, uklidili okolí a znovu upevnili v okolí stromu nové tabulky. Lípa, která stojí blíž k pohádkové škole, polámanou lípu utěšovala, že se určitě brzy zotaví.



Na pomoc povolala i ptáčky, kteří si na poškozeném stromku udělali hnízdo, a celý den zpívali a obveselovali nemocný stromek. Na pomoc přišli i KAČEŘI, kteří běhají po světě a hledají poklady. Na svých tajných stránkách pro jiné kačery napsali o dvou lípách, které zasadili mladí a senioři, co všechno se přihodilo a tím přilákali další zvědavé KAČERY, kteří se chodí na obě naše lípy dívat. Už jich přišlo víc než 800 a i to pomohlo naší nemocné lipce, aby se uzdravila a přinášela užitek i dalším generacím. A zazvonil zvonec a pohádce je konec. A pokud vám tato pohádka něco připomíná, vězte, že se příliš neliší od skutečného příběhu našich STROMŮ MILÉNIA, kteří dnes slaví 15 let. Věřím, že se tady opět po 5 letech sejdem, možná že v jiné sestavě, ale zase mládí, spolu se starší generací.